

fortitati accomodatus? nam ut vita nostra acerba et minus
humana foret, si corporis nostrorum doloribus, qui in dies magis
ac magis accrescunt, nullis unquam remedijs occurreretur: ita
postquam illis occursum est, non potest non maximus honor atque
premius illis hominibus deberi, quorum studium est unquam in bon
na corporis valetudine custodire ac conservare. Ex quibus or
nibus neminem credo esse, qui non intelligat, quam utiles,
quam fructuosos, quam salubres, quam salutarios sint generi
humano medici. Propterea quis illos non omnibus laudibus
satis dignos censet? quis eos contemni, despici, illud impune per
mittatur? etenim si Hercules, Theseus, alij immortales si sibi peperer
unt gloriam, quod humana quoddam aliumque loci monstra intereme
rent: si plurimum profuisse sordibus, atque in diem laudan
tur, qui domo conuulso atque prostrato patris se mel liberauerunt
quanto magis medici prodiis sunt, et in caelo uisendi,
qui in dies mortalium genus a validissimis morborum incursi
bus propugnans atque tuentur? et si Tullio teste in eis quos
speramus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre, quae
eis in eis existere debemus, qui modo profundi aut ientiam
profuerunt? si senatus Romanus anseris publicis stipendio ali
quis, quod Capitolium a Gallorum impetu clangore et strigite
liberasset, quam gratias nos esse conueniet in eis, qui corpora
nostra curant, tuentur et pascunt? Quamobrem, ut siue